

Савезна Република Југославија

AGENCIJA ZA ISTRAŽIVANJE MEDIJA I ODNOSA SA JAVNOŠĆU

TEMA UBISTVO GORANA ŽUGIĆA

31.05.2000.GOD U CRNOJ GORI

TEKST IZ NOVINA NOVOSTI VEZANO ZA UBISTVO GORANA ŽUGIĆA

Ubistvo u Podgorici

30. jun 2002. 00:00 | Komentara: 0

Savetnik Mila Đukanovića, Goran Žugić pod još nerasvetljenim okolnostima ubijen 31. maja 2000, ispred zgrade u kojoj je stanovao. Bogata policijska karijera. Njegovu smrt neki povezuju sa švercom duvana, a drugi sa Belim Raspopovićem.

NASTAVCI

NEPOZNATI ubica 31. maja 2000. godine sa više hitaca iz automata ubio je Gorana Žugića (37), visokog funkcionera i savetnika za bezbednost crnogorskog predsednika Mila Đukanovića. Ono što je do tada bila jedna od karakteristika Beograda - surovi obračuni i likvidacije - dogodilo se i u centru Podgorice. Do danas je ostalo nejasno zašto je Žugić ubijen. Pripadnici crnogorske policije, kao i istražni sudski organi delimično su rekonstruisali kako se zločin dogodio. Savetnik predsednika Crne Gore, oko 23 sata, ****audijem A6**** je stigao do zgrade broj 11 u Bulevaru Save Kovačevića gde je stanovao. Parkirao je vozilo i krenuo ka ulazu u višespratnicu. Tog momenta iz mraka se pojavio napadač. Prišunjavao se s leđa Žugiću i zapucao. Ispalio je pet, šest hitaca iz automatskog pištolja, od kojih tri Đukanovićevom savetniku u glavu. Stanari okolnih zgrada, međutim, izjavili su da su se jasno čula samo tri hica. Na mestu zločina pronađene su čaure od kalibra 7,65 milimetara.

Ubica je potom zamakao okolnim ulicama, a samo koji minut kasnije blokirana je gotovo cela Podgorica u potrazi za njim. Bez rezultata. Ipak, sam čin likvidacije nije prošao bez svedoka. Njegovu ime se, naravno, drži u tajnosti, ali je dao iscrpan opis egzekutora. Reč je o mršavom i crnomanjastom mladiću, visokom oko 175 centimetara. Bio je obučen u crnu streč majicu i tamne pantalone. Opis ubice bio je od male koristi.

KUMSTVO SA PREDSEDNIKOM

NEMA sumnje da su se organizatori likvidacije dobro upoznali sa Žugićevim navikama. Znali su u koje doba dolazi kući, kao i da kraj sebe nema obezbeđenje. Nije poznato da li je bio naoružan, a ako i jeste oružje nije stigao ni da dotakne. Njegovo telo u lokvi krvi našao je njegov poznanik iz zgrade, koji je istrčao posle pucnjave.

U prvo vreme istražni organi pokušali su da motive ovog zločina pronađu u Žugićevoj prošlosti, ali i na mestu na kojem je radio. Poznato je da je posle završetka Pravnog fakulteta u Sarajevu, radio u MUP Bosne i Hercegovine, a 1991. godine postavljen je za načelnika Službe državne bezbednosti u Tuzli. Sa roditeljima u Crnu Goru se preselio 1992, jer njegovi vode poreklo sa Žabljaka. U prvo vreme postavljen je za načelnika policije u Herceg Novom, a potom je imenovan za šefa Centra bezbednosti u Podgorici. Marta 1998. godine postaje savetnik Milu Đukanoviću za bezbednosna pitanja, a ubrzo su se i okumili. Predsednik Crne Gore venčao je Žugića sa Natašom, sa kojom je kasnije dobio i dvoje dece.

Žugić je važio za čoveka koji ima veliki politički uticaj, veći nego što bi se iz funkcije koju je obavljao moglo videti. Zato su valjda mnogi funkcioneri njegovu smrt i nazvali terorizmom. Predsednik Vrhovnog suda Crne Gore Ratko Vukotić izjavio je neposredno posle zločina da je reč o atentatu:

ŠTA KAŽE MATIĆ

- IMAM utisak da se situacija u Srbiji i mnogobrojna ubistva, sada pokušavaju da premeste u Crnu Goru. Neki zločini u Beogradu i Novom Sadu dogodili su se na sličan način. Za Liberalni savez Crne Gore to je bio ****užasan, ali ne i iznenađujući**** događaj. Sa druge strane, govoreći na komemoraciji, predsednik Milo Đukanović je Žugićevu smrt nazvao ****terorističkim aktom sa političkim prizvukom**** i dodao:

- Onaj koji je pucao izvršio je teroristički akt protiv demokratije u Crnoj Gori i bezbednosti njenih građana. Goran je uspevao da usplamtele ohladi, nemoćne zaštititi, naprasle da umiri, a jedino nije uspeo da zaštititi sebe.

Povodom teškog zločina koji je dosta uzdrmao političku scenu u Crnoj Gori, ispitano je stotine ljudi. U medijima se pojavila i informacija da su u podgoričkoj policiji najduže su zadržana dvojica Šiptara, ali do danas niko nije priveden ruci pravde. Ipak, najveće iznenađenje o ubicama i motivima likvidacije Gorana Žugića, izazvalo je tumačenje koje je stiglo iz Beograda. - Ubistvo Gorana Žugića jeste politički motivisano, ali je njegova pozadina drugačija od one koju prikazuje Milo Đukanović - pojasnio je na konferenciji za novinare Goran Matić, tadašnji savezni ministar za informisanje. - Zločin je, na osnovu podataka kojima raspolažemo, izveden u režiji američke obavještajne agencije CIA.

Matić je saopštio i da su organizatori atentata Xejms Svajger, šef radne grupe za Balkan u američkom Stejt departmentu, Šon Berns, šef američke kancelarije u Dubrovniku, Gabrijel Eskobar, službenik ekonomske radne grupe za Crnu Goru i Pol Dejvis, analitičar ekonomskih prilika u Crnoj Gori. U zločinu su, kako je naglasio savezni ministar informisanja, bili uključeni i Beli Raspopović, saradnik Vukašina Maraša, ministra crnogorske policije.

NA NIŠANU I – BELI

ON je pojasnio i da je Žugićeva likvidacija deo subverzivno-terorističkih akata, koje je američka administracija, kao specijalni vid agresije na SRJ, promovisala kako bi se izvršila destabilizacija zemlje uz pomoć domaćih plaćenika.

Novinarima u Beogradu rečeno je i da je Đukanović u razgovoru sa Madlen Olbrajt **dve trećine vremena utrošio na tu temu, izrazivši utisak da je reč o političkom ubistvu iza kojeg stoje savezni krugovi u Beogradu**. Matić je naglasio i da je CIA želela da izvede atak koji će pripisati Beogradu i Srbiji. U prilog svih gore navedenih teza Matić je na konferenciji pustio i tonske snimke razgovora **između dvojice organizatora zločina, vođenih samo 20 minuta posle ubistva**. Navodno, u pitanju su bili Eskobar i Berns.

Na tonskom zapisu, pored ostalog, čulo se da je **bilo profesionalno i da je zadatak izvršen**, kao i da su ova dvojica o likvidaciji znala već dvadeset minuta posle ubistva. Matić je naveo i da sve indicije ukazuju da je u zločin bio uključen i Beli Raspopović.

Na reči i optužbe saveznog ministra za informisanje gotovo da niko nije reagovao, pa čak ni prozvani. Izuzetak je bio Vukašin Maraš koji je demantovao ne samo učešće crnogorske policije u tome, tačnije Raspopovića, već i kompletnu priču. Ni danas se ne zna da li je Matić bio i koliko u pravu. On je, uostalom, bio i poznat kao čovek koji je javnosti saopštavao razne afere - počev od ove, pa do grupe **Pauk** i ostale. Mnoge od njih nikad nisu dokazane.

Ipak samo nekoliko meseci kasnije na meti nepoznatog zločinca našao se i Beli Raspopović. Tvrdilo se da je u pitanju osveta za Žugića, ali i mutni poslovi sa krijumčarenjem cigareta. Neki veruju da je zbog toga i Žugić izgubio glavu.

ISSN 0354-3684

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ“ - Београд
Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
Службе за обрачун и плаћања
40802-603-8-4021943

Петак 15. јануар 1999.

БРОЈ 4 БЕОГРАД ГОД. VIII

Цена овом броју је 96,00 динара.
Акопиташна претплата цена за 1999. годину
износи 1800 динара плус порез на промет.
Рок за рекламашју 15 дана

На основу члана 12. став 2. Уредбе о образовању савезног министарстава и других савезних органа и организација („Службени лист СРЈ“, бр. 27/98, 42/98 и 3/99), доносим

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДИРЕКТОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

Поставља се Горан Матић за директора Агенције за истраживање медија и односа са јавношћу, досадашњи савезни секретар за информисање.

Е.п. бр. 2
9. јануара 1999. године
Београд

Председник
Момир Булатовић, с. р.

